

**UCHWAŁA NR XXIII/186/2026
RADY GMINY BOLESZKOWICE**

z dnia 21 września 2026 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.) Rada Gminy Boleszkowice uchwala, co następuje:

§1. 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego znak: P-31.224.2026.KD z dnia 22 lipca 2026 r., stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/183/2026 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego gminy Boleszkowice, w części danych przestrzennych obejmujących strefę planistyczną 45SO i upoważnia się Wójta Gminy Boleszkowice do jej wniesienia i popierania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym.

2. Postanawia się zatwierdzić czynność wniesienia przez Wójta Gminy Boleszkowice skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, o której mowa w ust. 1.

3. Skarga znak OŚGN.6721.19.2026 z dnia 10.08.2026 r. stanowi Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały, w tym dalsze popieranie skargi przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym powierza się Wójtowi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY BOLESZKOWICE**
Guszkowska
Dominika Iwona Guszkowska

Wojewoda Zachodniopomorski rozstrzygnięciem nadzorczym znak: P-4131.224.2026.KD z dnia 22 lipca 2026 r. stwierdził nieważność uchwały Nr XXII/183/2026 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego gminy Boleszkowice, w części danych przestrzennych obejmujących strefę planistyczną 45SO.

Nie sposób podzielić stanowisko Wojewody, zgodnie z którym istnienie obszaru górniczego i wydanej koncesji obligowało Gminę do wyznaczenia na tym obszarze wyłącznie strefy górnictwa SG. W ocenie Rady Gminy przyjęcie strefy 45SO stanowiło świadomą decyzję planistyczną, uwzględniającą lokalne uwarunkowania środowiskowe, społeczne i infrastrukturalne, przy jednoczesnym zabezpieczeniu udokumentowanego złoża przed innymi sposobami zagospodarowania terenu.

Przepisy prawa nie wyłączają władztwa planistycznego gminy ani nie przesądzają, że jedynym dopuszczalnym sposobem w tym przypadku jest uwzględnienie obszaru górniczego w planie ogólnym i wyznaczenie strefy SG. Wyznaczenie strefy 45SO nie prowadzi do utraty możliwości przyszłego wykorzystania złoża, wręcz przeciwnie – strefa otwarta chroni złoże przed urbanizacją i trwałym wyłączeniem z możliwości przyszłego wykorzystania.

Wobec doręczenia w dniu 22 lipca 2026 r. rozstrzygnięcia nadzorczego i upływu 30 dniowego terminu do wniesienia skargi i niezaplanowanej sesji Rady Gminy w tym czasie, powstała uzasadniona konieczność złożenia skargi przed podjęciem niniejszej uchwały.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym uchwała wydana na podstawie art. 98 ust. 3 Ustawy o samorządzie gminnym o wniesieniu skargi może zostać wydana już po dokonaniu czynności wniesienia skargi do sądu administracyjnego i stanowić tym samym zatwierdzenie czynności wcześniej dokonanej. W postanowieniu z dnia 31 stycznia 2012 r. I OSK 106/12 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził co następuje: „Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 98 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym należy wskazać, że Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznając niniejszą skargę kasacyjną podziela zawarty w niej pogląd, iż przepis ten powinien być interpretowany w sposób najszerzej uwzględniający prawo organu samorządu terytorialnego do zbadania przez sąd administracyjny legalności rozstrzygnięć nadzorczych. Skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze, wniesiona przed podjęciem uchwały lub wydaniem stosownego zarządzenia, nie może zostać więc odrzucona, jeżeli w późniejszym terminie taki akt zostanie uchwalony i przekazany do sądu administracyjnego. Pogląd ten został przyjęty zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego (uchwała SN z dnia 27 lutego 1992 r., sygn. akt III AZP 8/91, Lex 9538, postanowienie SN z dnia 9 kwietnia 1992 r., sygn. akt III ARN 13/92, Lex nr 10908; postanowienie SN z dnia 5 października 1994 r., sygn. akt III ARN 53/94, OSNP/1994/12/186; postanowienie SN z dnia 21 września 1994 r., sygn. akt II ARN 43/94, OSNP/1994/12/185; postanowienie SN z dnia 7 lipca 1994 r., sygn. akt III ARN 42/94, OSNP/1994/9/138), jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego (postanowienie NSA z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt II

OSK 290/05, OSP 2007/1/6, postanowienie NSA z dnia 6 wrzesień 2007 r., sygn. akt I OSK 1158/07, postanowienie NSA z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2450/10).”

Mając powyższe na uwadze, a także argumentację przedstawioną w skardze na rozstrzygnięcie nadzorcze, zasadnym było wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie a podjęcie przedmiotowej Uchwały w chwili obecnej jest uzasadnione.

Załącznik do
Uchwały Nr XXIII/186/2026
Rady Gminy Boleszkowice
z dnia 21 września 2026 r.

treść Skargi znak OŚGN.6721.19.2026 z dnia 10.08.2026 r.

GMINA BOLESZKOWICE
ul. Słoneczna 24
74-407 BOLESZKOWICE
NIP 597-164-79-71, Regon 210967018

Boleszkowice, dnia 10 sierpnia 2026r.

OŚGN.6721.19.2026

**Wojewódzki Sąd
Administracyjny w Szczecinie**

za pośrednictwem

Wojewoda Zachodniopomorski
Wały Chrobrego 4
70-502 Szczecin

Skarżący : Gmina Boleszkowice, ul. Słoneczna 24, 74-407 Boleszkowice
reprezentowana przez Wójta Gminy Boleszkowice Marka Czypara

Skarżony organ : Wojewoda Zachodniopomorski, ul. Wały Chrobrego 4, 70-502 Szczecin

**Skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 24
czerwca 2026r. w sprawie znak : P-4131.224.2026.KD**

Na podstawie art. 98 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U z 2026r. poz. 661, poz. 912) działając w imieniu Gminy Boleszkowice, składam skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego znak: P-4131.224.2026.KD z dnia 22.07.2026 r., stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/183/2026 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego gminy Boleszkowice, w części danych przestrzennych obejmujących strefę planistyczną 4SSO.

Powyższemu rozstrzygnięciu zarzucam naruszenie następujących przepisów prawa :

- Art. 13b pkt 3 lit.h, 1 ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 104 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów poprzez ich niewłaściwą wykładnię i zastosowanie

i tym samym przyjęcie, że objęcie terenu obejmującego złoża kruszywa naturalnego „Namyślin-Wielopole” strefą otwartą tym samym ochroną nie jest wystraszające i teren ten powinien być bezwzględnie objęty strefą górnictwa SG nie dając organom gminy swobody w tym zakresie.

- art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym poprzez jego niewłaściwą wykładnię i pozbawienie de facto Gminy sprawowania władztwa planistycznego poprzez zastosowanie rozwiązań zgodnych z prawem, ale również uwzględniających lokalne uwarunkowania wraz z wyważeniem interesu publicznego i prywatnego .

Mając na uwadze powyższe Gmina wnosi o uchylenie podjętego rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Zachodniopomorskiego.

Uzasadnienie

Odnosząc się merytorycznie do wskazanych przez Wojewodę naruszeń podjętej uchwały, wskazuje się, co następuje.

Wyznaczona strefa obejmuje swym zakresem złoża kruszywa naturalnego „Namyślin-Wielopole” jest strefą otwartą natomiast Rozstrzygnięcie Nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego wskazuje, że Gmina Boleszkowice była zobowiązana wyznaczyć na przedmiotowym obszarze Strefę SG – strefy górnictwa z uwagi na wydane koncesje i wyznaczony obszar górnictwa.

Ponadto Wojewoda przyjął, że obowiązujące przepisy wyłączają swobodę planistyczną gminy w zakresie wyznaczenia strefy dla obszaru górniczego i że jedynym dopuszczalnym rozwiązaniem było wyznaczenie strefy SG.

Z taką wykładnią Gmina nie może się zgodzić.

Istota sporu nie dotyczy obowiązku ochrony złoża „Namyślin-Wielopole”, lecz odpowiedzi na pytanie, czy przepisy prawa rzeczywiście nakazują wyznaczenie wyłącznie strefy SG.

Wyznaczenie na przedmiotowym obszarze strefy 45SO było świadomą i przemyślaną decyzją planistyczną, podjętą z uwzględnieniem uwarunkowań środowiskowych, infrastrukturalnych i społecznych oraz w ramach przysługującego gminie władztwa planistycznego. Intencją Rady Gminy było zachowanie dotychczasowego charakteru tego obszaru jako terenu otwartego i leśnego oraz niewskazywanie eksploatacji górniczej jako zamierzonego kierunku zagospodarowania przestrzennego na obecnym etapie rozwoju gminy. Dodatkowo nadmienić należy, iż dla

strefy 45SO nie wyznaczono profilu dodatkowego, co w ocenie Skarżącej dodatkowo chroni to złożo przed urbanizacją i zagospodarowaniem innym niż określonym w wydanej koncesji.

Najistotniejszym argumentem przemawiającym za wyznaczeniem strefy 45SO są uwarunkowania środowiskowe.

Obszar objęty koncesją wydaną w dniu 28.08.2012 r. znajduje się w granicach lasów gospodarczych Nadleśnictwa Dębno, obejmuje obszar około 50 ha i porośnięty jest dojrzałym drzewostanem sosnowym w wieku około 53 lat.

Rozpoczęcie odkrywkowej eksploatacji złoża wiązałoby się z koniecznością przeprowadzenia wielkohektarowej wycinki zwartego kompleksu leśnego. Skutkiem takiej ingerencji byłaby trwała utrata znacznych powierzchni lasu, pogorszenie lokalnych warunków przyrodniczych, ograniczenie naturalnej retencji wód, osłabienie funkcji klimatycznych i ochronnych lasu oraz nieodwracalną zmianą krajobrazu.

Eksploatacja odkrywkowa oznaczałaby zatem daleko idącą ingerencję w istniejące środowisko naturalne oraz wieloletnie straty dla gospodarki leśnej. Zachowanie istniejącego kompleksu leśnego stanowi wartość przyrodniczą i społeczną, której ochrona mieści się w zakresie realizacji interesu publicznego przez gminę.

Istotne znaczenie miały również obawy dotyczące bezpieczeństwa zasobów wodnych. Mieszkańcy miejscowości Namysłin od wielu lat wskazują na ryzyko negatywnego oddziaływania eksploatacji odkrywkowej na stosunki wodne oraz poziom wód gruntowych. Obawy te mają szczególne znaczenie z uwagi na funkcjonujące w Namysłinie ujęcie wody zaopatrujące mieszkańców Namysłina i okolicznych miejscowości w wodę pitną.

Kolejną istotną przesłanką były przewidywane skutki dla lokalnej infrastruktury drogowej oraz jakości życia mieszkańców. Eksploatacja złoża oznaczałaby wieloletni transport znacznych ilości kruszywa samochodami ciężarowymi, powodując znaczący wzrost natężenia ruchu pojazdów ciężkich na drogach gminnych i powiatowych, hałas, zapylenie oraz przyspieszoną degradację infrastruktury drogowej. Dodatkowo mosty na trasie w kierunku Kostrzyna nad Odrą po zakończeniu przebudowy będą objęte ograniczeniami nośności, co uniemożliwi intensywny transport kruszywa.

Szczególne znaczenie miał również trwały sprzeciw społeczności lokalnej. Już w 2011 r. Rada Gminy Boleszkowice jednogłośnie wyraziła sprzeciw wobec realizacji inwestycji. Przez kolejne lata żadna z Rad Gminy nie podjęła uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla tej inwestycji, mimo składanych wniosków. Stanowisko zostało ponownie wyrażone w uchwale Nr XIX/165/2026 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 26 marca 2026 r., w której sprzeciwiono się lokalizacji kopalni oraz ujmowaniu jej w dokumentach planistycznych.

Możliwość wyrażania przez Radę Gminy stanowisk znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, m.in. w wyrokach: I OSK 297/17, II OSK 1011/21, I OSK 552/18, II OSK 1804/18 oraz postanowieniu I OSK 275/17.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym to gmina prowadzi politykę przestrzenną na swoim obszarze i korzysta z przysługującego jej władztwa planistycznego. Sam fakt istnienia udokumentowanego złoża oraz wydanej koncesji nie oznacza obowiązku wyznaczenia strefy górnictwa SG w planie ogólnym.

Stanowisko Gminy wynika z odmiennej wykładni art. 104 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Przepis ten nakazuje uwzględnienie obszarów i terenów górniczych przy sporządzaniu planu ogólnego, nie stanowi jednak, że jedynym dopuszczalnym sposobem realizacji tego obowiązku jest wyznaczenie strefy SG.

Ponadto mimo wydanej w dniu 28.08.2012 r. koncesji, eksploatacji do tej pory nie podjęto.

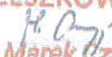
Wyznaczenie strefy 45SO nie oznacza rezygnacji z ochrony złoża. Wręcz przeciwnie – strefa otwarta chroni złoże przed urbanizacją i trwałym wyłączeniem z możliwości przyszłego wykorzystania. Jeżeli w przyszłości zmienią się uwarunkowania środowiskowe, społeczne, infrastrukturalne lub rozwiną się technologie wydobywania ograniczające oddziaływanie na środowisko, przyszła Rada Gminy będzie mogła ponownie ocenić zasadność wyznaczenia na tym obszarze strefy górnictwa. Do tego czasu strefa 45SO skutecznie zabezpiecza złoże.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej należy do zadań własnych gminy. Istotą władztwa planistycznego jest możliwość wyboru spośród kilku rozwiązań zgodnych z prawem tego, które najlepiej odpowiada lokalnym uwarunkowaniom. Nie oznacza ono dowolności, lecz obowiązek wyważenia interesu publicznego i prywatnego. Organ nadzoru sprawuje kontrolę legalności, a nie celowości przyjętych rozwiązań planistycznych. Jeżeli ustawa pozostawia gminie wybór spośród kilku zgodnych z prawem rozwiązań, organ nadzoru nie powinien zastępować organu planistycznego własną oceną.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o uchylenie rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Zachodniopomorskiego w zaskarżonej części jako wydanego z naruszeniem przepisów prawa materialnego przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

W załączeniu :

- odpis skargi.

WÓJT GMINY
SOLESZKOWICE

mgr Marek Czipar